

[Hanne Thanning Jacobsen]

med ventelister, og ikke til dem, der havde løst problemet. Bliver det også den nye model – og det er jo altså ikke til at vide – er det kommunaløkonomisk en god om end kynisk fidus at holde lidt igen med udbygningen i 1994. Det er for dårligt.

SF går ind for en pladsgaranti, men vi vil naturligvis have indflydelse på dens udformning. Derfor vil vi opfordre regeringen til en forhandling herom snarest. Bl.a. ønsker vi at drøfte, hvordan vi får sat skub i nogle initiativer nu. Det må bl.a. sikres, at ingen kommuner, der bygger ud i 1994, mister tilskudsmuligheder, at kommunerne kan låne til nybygning af daginstitutioner i 1994, og endelig som det sidste og ikke mindst vigtige at de fornødne pædagoguddannelsesinitiativer sættes i gang.

Formanden:

Inden jeg giver ordet til den næste taler, vil jeg gerne give udtryk for den opfattelse, at støjniveauet langsomt er blevet for højt, og at der er for mange samtaler.

Jan Køpke Christensen (FP):

I statsministerens åbningsstale var der jo ingen grænser for løfterne om de milde gaver, regeringen gavmildt vil dele ud, som vi har hørt mange gange i dag. Det var i den forbindelse svært at undgå at tænke på, at det er et valgår, vi befinder os i, og at det derfor måske ikke er så underligt, at regeringen vil dele gaver ud netop i år.

Under opremsningen af denne storsindede gaveregn blev det bl.a. bebudet, at regeringen har aftalt med amterne, at der skal gøres en indsats med det klare mål, som det så nydeligt var formuleret, kan man sige, at ingen skal vente mere end tre måneder på behandling.

Det er i grunden fantastisk: Nu har vi haft debat i alle de timer i dag, og noget af det mest fundamentale i dette land er, at sundheden er optimal, men alligevel har ikke én ordfører været inde på sundhedspolitikken og slet ikke med det store problem, vi har i dag med ventelisterne, bortset fra Fremskridtspartiets ordfører, fru Pia Kjærsgaard.

Regeringen har aftalt, at der skal ske en indsats med et klart mål, siger man. Ja, det lyder jo meget godt, lidt uldent måske, men pænt, og som man kan forvente af en socialdemokratisk ledet regering, men i øvrigt fuldstændig intet-

sigende, som man jo også kan forvente af en socialdemokratisk ledet regering, der ikke taler med guld, men med uld i munden.

Der skal ikke gøres noget reelt og virkningsfuldt ud af at afskaffe ventelisterne. Der skal kun gøres en indsats, siger man, men ikke tages nogen lovinitiativer. Dette understreges i den skriftlige del af statsministerens redegørelse. Regeringen vil ikke fremsætte reelle forslag om at afskaffe disse uhyrlige ventelister til hospitalerne.

Må jeg i den forbindelse minde om, at man i Socialdemokratiet var meget aktiv med hensyn til at tale om borgernes rettigheder, da partiet var i opposition. I borgernes rettigheder indgik også en ret til behandling på sygehus. Morsomt nok var alt tankegods direkte kopieret fra den konservative regering i England. Det er måske også grunden til, at dette glamourøse program ikke skal gennemføres nu, hvor vi har en socialdemokratisk regering.

Sundhedsministeren har ved flere lejligheder nævnt, at ventetiden på behandlinger og operationer først skal afvikles i 1995 ned til de tre måneder. Der er efter min opfattelse intet, der giver anledning til at tro, at dette her skulle være sandt. Det viser, at regeringen overhovedet ikke ønsker at tage fat om det, der er så fundamentalt her i samfundet, nemlig sygehusbehandlinger.

Disse ventelister giver efter Fremskridtspartiets opfattelse alt for store omkostninger. De udgifter, der opstår som følge af ventelister, fremkaldes af lægebesøg, medicin, hjemmehjælp, hjemmesygepleje, sygedagpenge, konthjælp, rekreation, arbejdsløshedsdagpenge, f.eks. som følge af tabt arbejdsevne eller på grund af nyansættelse i den tidligere stilling. Jeg kunne nævne flere eksempler, men der er ingen tvivl om, at de udsagn, der er kommet fra Socialdemokratiet, da partiet var i opposition, viser, at man er klar over, at disse ventelister er alt for omkostningsskabende. Udgifterne til unødige sygedagpenge – alene på grund af ventelister – var i 1990 ca. 700 mio. kr.

Dette er beregnet af Socialforskningsinstituttet, der i 1991 publicerede en rapport med titlen »Langvarig sygdom, problemer og konsekvenser«. Rapporten påpegede, at det er sandsynligt, at der årlig forekommer ca. 350.000 unødige dagpengeuger på grund af forsinkelser i behandlingssystemet.